

nieuwe vliegvelden lagen en dat zij (duidelijk was dat de Amerikanen op China afstevenden) belangrijke punten aan de kust van Zuid-China gingen bezetten.

Langs welke route moest de Amerikaanse macht China bereiken?

In de eerste maanden van '44 werd in Washington, ter voorlichting van de *Joint Chiefs of Staff*, door de eerder genoemde lichamen: het *Joint Strategic Survey Committee* en het *Joint War Plans Committee*, nauwkeurig overwogen welke route de beste zou zijn. Sommige stafofficieren beoogden daarbij dat het aanbeveling verdiende om alle krachten te concentreren op een even grootscheepse als gedurfde operatie welke Japan volledig zou verrassen: een landing op het zuidelijke hoofdeiland van Japan, Kioesjoe, maar dat werd door de meesten van hun collega's te riskant geacht. Eerst landen in China dus, maar van waaruit? MacArthur deed weten dat daar slechts één gebied voor in aanmerking kwam, de Philippijnen – *Admiral King* evenwel en alle officieren van zijn staf waren van mening dat men de Philippijnen links moest laten liggen en diende te landen op Formosa. De deskundigen van het militaire transportwezen, t.w. de stafofficieren van de *Army Service Forces*, konden er accoord mee gaan dat een landing op Formosa zou plaatsvinden, maar, betoogden zij, daar zou men zoveel troepen moeten inzetten dat hun rechtstreekse aanvoer dwars over de *Pacific* onmogelijk was – men moest hen eerst met al hun voorraden concentreren op de Philippijnen, bijvoorbeeld op Luzon.

Op 12 maart '44 namen de *Joint Chiefs of Staff* de beslissingen die voorshands het verdere verloop van de oorlog in de *Pacific* zouden bepalen. Aan Nimitz droegen zij op, er zorg voor te dragen dat hij (zie kaart III op de pag.'s 58–59) op 15 juni op de Marianen en, Truk latend voor wat het was, op 15 september op de Palau-eilanden zou landen. Voordien zou de *Pacific Fleet* steun moeten verlenen aan een grote voorwaartse sprong van MacArthur die, zich niets aantrekkend van de sterke Japanse legereenheden die zich nog langs een groot deel van de noordkust van Nieuw-Guinea bevonden, op 22 april moest landen bij Hollandia op Nederlands-Nieuw-Guinea. De *Pacific Fleet* zou dan naar de *Central Pacific Area* terugkeren om de verovering van de Marianen en de Palau-eilanden mogelijk te maken en terwijl deze in voorbereiding was, diende MacArthur verder westwaarts gelegen punten op en bij Nederlands-Nieuw-Guinea te bezetten. Op 15 november tenslotte diende MacArthur te landen op Mindanao, het zuidelijke grote eiland van de Philippijnen, zulks onder dekking van de *Pacific Fleet*, aangezien aangenomen moest worden dat de Japanners hun slagvloot in de strijd zouden